

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-4>

УДК 658.012.2:330.322:69

СТЕЙКХОЛДЕРНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

A STAKEHOLDER-ORIENTED APPROACH TO FORMING AN INVESTMENT ATTRACTIVENESS STRATEGY FOR ENTERPRISES IN UKRAINE'S CONSTRUCTION SECTOR

Боровик Марина Вікторівна

доктор економічних наук, професор,

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7362-7830>**Браташ Мирослава Анатоліївна**

старший викладач кафедри менеджменту і публічного адміністрування

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8300-9905>**Воробйов Костянтин Вікторович**

аспірант,

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-4418-1701>**Borovyk Maryna, Bratash Myroslava, Vorobiov Kostiantyn**

O.M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv

У статті досліджено теоретичні та методичні засади забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України на основі стейкхолдерно-орієнтованого підходу. Обґрунтовано необхідність врахування нефінансових чинників, зокрема взаємодії зі стейкхолдерами, у процесі стратегічного управління. Систематизовано ключові групи стейкхолдерів та визначено їх вплив на інвестиційну привабливість підприємств. Запропоновано послідовність формування стейкхолдерно-орієнтованої стратегії та інструменти її реалізації. Розроблено інтегральний підхід до оцінювання інвестиційної привабливості з урахуванням фінансових і нефінансових чинників, що дозволяє підвищити обґрунтованість управлінських рішень та забезпечити узгодженість стратегічних пріоритетів розвитку підприємств будівельного сектору України.

Ключові слова: інвестиційна привабливість; будівельний сектор; стейкхолдери; стратегічне управління; нефінансові чинники; інвестиційні ризики; сталий розвиток.

The article explores the theoretical and methodological foundations of ensuring the investment attractiveness of enterprises in the construction sector of Ukraine based on a stakeholder-oriented approach. The relevance of the study is обусловлена the growing importance of the construction sector in the processes of post-war economic recovery, infrastructure development, and stimulation of investment activity. It is substantiated that traditional approaches to assessing and ensuring investment attractiveness, which are primarily based on financial and economic indicators, do not fully reflect the impact of non-financial factors, particularly those related to stakeholder interaction. Special attention is paid to the identification and systematization of key stakeholder groups, including investors, public authorities, local communities, business partners, and internal participants of enterprises. Their interests, expectations, and level of influence on enterprise performance are analyzed in the context of strategic management. It is determined that effective consideration and coordination of stakeholder interests contribute to increasing transparency, reducing investment risks, and strengthening investor confidence. The study proposes a sequence for forming a stakeholder-oriented strategy for ensuring investment attractiveness, which includes analysis of the external environment, stakeholder identification, assessment of their influence and interests, prioritization, and

integration into the enterprise development strategy. In addition, a set of practical tools for implementing such a strategy is systematized, including stakeholder mapping, influence-interest matrices, strategic planning tools, ESG approaches, and performance monitoring systems. An integral approach to assessing investment attractiveness is developed, which combines financial and non-financial indicators and allows for a more comprehensive evaluation of enterprise performance. The proposed approach enhances the validity of managerial decision-making and ensures alignment between stakeholder expectations and strategic priorities of enterprise development.

Keywords: investment attractiveness; construction sector; stakeholder-oriented approach; strategic management; non-financial factors; investment risks; sustainable development.

Постановка проблеми. Сучасний етап соціально-економічного розвитку України та процеси післявоєнного відновлення зумовлюють зростання ролі будівельного сектору як ключового чинника відновлення інфраструктури, активізації інвестиційної діяльності та забезпечення економічного зростання. У цих умовах особливого значення набуває забезпечення належного рівня інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України, що є визначальною передумовою залучення фінансових ресурсів.

Водночас діяльність підприємств будівельного сектору України характеризується високим рівнем ризиків, залежністю від інституційного середовища, обмеженим доступом до фінансових ресурсів та необхідністю врахування інтересів широкого кола стейкхолдерів. Традиційні підходи до забезпечення інвестиційної привабливості, що базуються переважно на фінансово-економічних показниках, не повною мірою враховують вплив нефінансових чинників, зокрема ефективність взаємодії зі стейкхолдерами.

У зв'язку з цим актуалізується необхідність застосування стейкхолдерно-орієнтованого підходу до забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України, який забезпечує узгодження інтересів ключових стейкхолдерів, зниження інвестиційних ризиків та підвищення ефективності стратегічного управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України та впровадження стейкхолдерно-орієнтованого підходу знайшла відображення у працях сучасних науковців. Зокрема, у дослідженнях К. Мамонова, Д. Пруненка, В. Фролова та С. Фролова обґрунтовано доцільність застосування стейкхолдерно-орієнтованого підходу при оцінюванні інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору, що дозволяє врахувати вплив нефінансових чинників [1]. Подальший розвиток цього напрямку представлено у роботі Л. Коваленко, Д. Пруненка, С. Фролова та С. Одерія,

де стейкхолдерний підхід розглядається як основа забезпечення розвитку підприємств галузі [2].

Питання формування конкурентоспроможності та інвестиційного потенціалу підприємств будівельного сектору України досліджуються у працях О. Паламарчука та С. Петришиної, де визначено ключові фактори впливу на розвиток галузі [3]. Значну увагу приділено також аспектам прозорості діяльності підприємств та їх ролі у забезпеченні сталого розвитку, що відображено у дослідженні В. Халіної та Є. Абеленцева [4]. Проблеми фінансування будівельної діяльності та інвестиційного забезпечення підприємств галузі розглянуто у роботах І. Івахненка [5], Л. Романової [6] та Є. Грігерман [6] та інших дослідників.

Теоретичні аспекти інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України розкрито у працях Б. П'ятночки [7], тоді як вплив інвестицій на розвиток галузі досліджено Н. Серьогіною та Я. Вішнею [8].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на наявність значної кількості наукових досліджень, слід констатувати відсутність комплексного підходу до формування стратегії забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України на засадах стейкхолдерно-орієнтованого підходу. Наявні наукові праці переважно зосереджені або на фінансово-економічних аспектах інвестиційної привабливості, або на окремих елементах стейкхолдерного управління без їх системної інтеграції у стратегічний контекст.

Недостатньо розробленими залишаються питання методичного забезпечення врахування інтересів стейкхолдерів у процесі формування відповідної стратегії, а також побудови інтегрованих моделей оцінювання інвестиційної привабливості з урахуванням нефінансових чинників. Це зумовлює необхідність подальшого розвитку теоретико-методичних підходів у даному напрямі.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є обґрунтування теоретичних положень та розробка методичних

засад формування стратегії забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України на основі стейкхолдерно-орієнтованого підходу, що забезпечує підвищення ефективності стратегічного управління.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інвестиційна привабливість підприємств будівельного сектору України є ключовою економічною категорією, що визначає можливість залучення фінансових ресурсів та забезпечення їх сталого розвитку. У науковій літературі інвестиційна привабливість розглядається як інтегральна характеристика фінансового стану, результативності діяльності та перспектив розвитку підприємства, яка визначає доцільність вкладення капіталу [7].

Традиційні підходи до оцінювання інвестиційної привабливості підприємств базуються на системі фінансово-економічних показників, зокрема рентабельності, ліквідності, фінансової стійкості та ділової активності. Такий підхід забезпечує можливість кількісної оцінки діяльності підприємства, проте не враховує вплив зовнішнього середовища та нефінансових чинників, що набувають визначального значення в сучасних умовах.

На сучасному етапі розвитку економіки посилюється роль чинників, пов'язаних із прозорістю діяльності підприємств, рівнем корпоративного управління, дотриманням принципів сталого розвитку та ефективністю взаємодії зі стейкхолдерами. Зокрема, питання транспарентності діяльності підприємств будівельного сектору України та її впливу на розвиток галузі розглянуто у дослідженнях [4], де обґрунтовано її значення як чинника підвищення рівня довіри інвесторів.

Водночас особливості функціонування підприємств будівельного сектору України зумовлюють необхідність врахування специфічних галузевих факторів. До них належать висока капіталомісткість діяльності, тривалий інвестиційний цикл, залежність від державного регулювання та обмежений доступ до фінансових ресурсів. Проблеми фінансування будівельної діяльності та інвестиційного забезпечення підприємств галузі висвітлено у працях [5; 6], де підкреслюється значний вплив інституційного середовища на забезпечення інвестиційної привабливості.

Крім того, важливим аспектом є вплив інвестицій на розвиток будівельного сектору, що досліджено у роботах [8], де доведено, що рівень інвестування безпосередньо визначає

динаміку розвитку галузі та її конкурентоспроможність. У свою чергу, фактори конкурентоспроможності підприємств будівельного сектору України, які впливають на їх інвестиційну привабливість, систематизовано у дослідженнях [3].

Узагальнюючи викладене, слід зазначити, що інвестиційна привабливість підприємств будівельного сектору України формується під впливом як фінансово-економічних, так і нефінансових чинників, серед яких особливе місце займає взаємодія зі стейкхолдерами. Це зумовлює необхідність переходу від традиційних підходів до її оцінювання до інтегрованих моделей, що враховують багатовимірний характер сучасного бізнес-середовища.

Отже, теоретичне осмислення сутності інвестиційної привабливості та факторів її формування створює підґрунтя для розробки стейкхолдерно-орієнтованого підходу до забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України.

Сучасні підходи до стратегічного управління підприємствами будівельного сектору України передбачають необхідність врахування інтересів широкого кола зацікавлених сторін, що зумовлює актуалізацію стейкхолдерно-орієнтованого підходу. У межах цього підходу підприємство розглядається як відкрита соціально-економічна система, ефективність функціонування якої визначається рівнем узгодження інтересів ключових стейкхолдерів.

Застосування стейкхолдерно-орієнтованого підходу у діяльності підприємств будівельного сектору України обґрунтовано у сучасних дослідженнях, де доведено його значення для оцінювання інвестиційної привабливості та забезпечення розвитку підприємств [1; 2]. Зокрема, у роботах підкреслюється доцільність врахування нефінансових чинників, пов'язаних із взаємодією зі стейкхолдерами, при формуванні інвестиційної привабливості. Водночас у дослідженні [2] обґрунтовано роль стейкхолдерного підходу як інструменту забезпечення розвитку підприємств будівельного сектору України.

У контексті забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України ключовим завданням є ідентифікація та систематизація стейкхолдерів. До основних груп стейкхолдерів належать інвестори, органи державної влади, місцеві громади, партнери та внутрішні учасники підприємства. Кожна з цих груп формує специфічні вимоги до діяльності підприємства, що

впливають на рівень його інвестиційної привабливості.

З метою систематизації ключових стейкхолдерів підприємств будівельного сектору України доцільно представити їх класифікацію (табл. 1).

Як видно з табл. 1, найбільший вплив на забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України мають інвестори, держава та внутрішні стейкхолдери, що обумовлює необхідність пріоритетного врахування їх інтересів у процесі стратегічного управління.

Важливим інструментом реалізації стейкхолдерно-орієнтованого підходу є оцінювання рівня впливу та зацікавленості стейкхолдерів, що дозволяє визначити пріоритети взаємодії та сформулювати відповідні управлінські рішення. Такий підхід сприяє зниженню інвестиційних ризиків, пов'язаних із конфліктами інтересів, та забезпечує підвищення рівня довіри до підприємства.

Отже, слід зазначити, що стейкхолдерно-орієнтований підхід є ключовим інструментом забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України, оскільки дозволяє інтегрувати фінансові та нефінансові чинники у систему стратегічного управління. Це створює передумови для розробки відповідної стратегії, спрямованої на підвищення інвестиційної привабливості підприємств.

Будівельний сектор України відіграє ключову роль у забезпеченні відновлення економіки, розвитку інфраструктури та формуванні мультиплікативного ефекту для суміжних галузей. Водночас сучасний стан підприємств будівельного сектору України характеризується низкою системних проблем, що

стримують забезпечення їх інвестиційної привабливості.

Одним із визначальних чинників є обмежений рівень інвестиційного забезпечення підприємств галузі. Як зазначається у дослідженнях [9], обсяги інвестицій у будівельний сектор залишаються недостатніми для забезпечення його сталого розвитку, що зумовлено високим рівнем ризиків та нестабільністю економічного середовища. У свою чергу, у роботах [8] доведено, що рівень інвестування безпосередньо впливає на динаміку розвитку будівельної галузі, визначаючи її конкурентоспроможність та інвестиційний потенціал.

Суттєвим обмежуючим чинником є складність доступу до фінансових ресурсів. Зокрема, у дослідженнях [5] підкреслюється недостатня ефективність сучасних механізмів фінансування будівництва, що обмежує можливості реалізації інвестиційних проєктів. Водночас у роботах [6] акцентовано увагу на зростанні ризиків інвестування в умовах воєнних викликів, що додатково знижує рівень інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України.

Окрему групу чинників становлять інституційні та управлінські обмеження. До них належать нестабільність регуляторного середовища, складність дозвільних процедур та недостатній рівень прозорості діяльності підприємств. Як зазначено у дослідженні [4], рівень транспарентності підприємств будівельного сектору України є важливим чинником забезпечення їх сталого розвитку та підвищення рівня довіри інвесторів.

Крім того, інвестиційна привабливість підприємств будівельного сектору України значною мірою залежить від рівня їх конкурентоспроможності. Ключовими чинни-

Таблиця 1

Систематизація стейкхолдерів підприємств будівельного сектору України

Група стейкхолдерів	Представники	Інтереси	Вплив на інвестиційну привабливість	Рівень впливу
Внутрішні	Власники, менеджмент, працівники	Прибутковість, стабільність	Формування стратегії	Високий
Інвестори	Банки, фонди	Рентабельність, ризики	Фінансування	Високий
Держава	Органи влади	Регулювання, податки	Умови діяльності	Високий
Громади	Населення	Соціальний вплив	Репутація	Середній
Партнери	Підрядники	Надійність	Реалізація проєктів	Середній

Джерело: сформовано авторами

ками конкурентоспроможності є ефективність управління, ресурсне забезпечення та здатність адаптуватися до змін зовнішнього середовища, що безпосередньо впливає на можливості залучення інвестицій [3].

З метою узагальнення основних чинників, що впливають на забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України, доцільно виділити такі їх групи (табл. 2).

Як свідчать дані табл. 2, більшість чинників, що впливають на забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України, мають комплексний характер і пов'язані як із зовнішнім середовищем, так і з внутрішніми особливостями їх функціонування. Особливої уваги заслуговують стейкхолдерні чинники, які визначають рівень довіри, репутації та прозорості діяльності підприємства.

Отже, слід зазначити, що забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України потребує переходу до комплексних підходів, які враховують не лише фінансово-економічні показники, але й нефінансові чинники, зокрема взаємодію зі стейкхолдерами. Це створює передумови для розробки стейкхолдерно-орієнтованої стратегії, спрямованої на підвищення інвестиційної привабливості підприємств.

З урахуванням результатів проведеного дослідження встановлено, що забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України потребує застосування комплексного підходу, який враховує як фінансово-економічні, так і нефінансові чинники. У цьому контексті доцільним є використання стейкхолдерно-орієнтованого підходу, що передбачає узгодження інтересів ключових стейкхолдерів у процесі стратегічного управління [1; 2].

Отже, підприємствам будівельного сектору України доцільно використовувати стейкхолдерно-орієнтовану стратегію забезпечення інвестиційної привабливості, яка базується на інтеграції результатів аналізу зовнішнього середовища, ідентифікації стейкхолдерів та оцінюванні їх впливу на діяльність підприємства. Послідовність формування такої стратегії наведено на рис. 1.

Запропонована схема відображає послідовність формування стратегії та забезпечує системність управлінських рішень. Її ключовою особливістю є включення стейкхолдерних чинників на всіх етапах стратегічного процесу, що сприяє підвищенню рівня довіри, зниженню інвестиційних ризиків та покращенню доступу до фінансових ресурсів.

Для практичної реалізації запропонованої стратегії доцільно використовувати відповідні інструменти, систематизовані у табл. 3.

Як свідчать дані табл. 3, застосування інструментів стейкхолдерного управління забезпечує комплексний підхід до формування стратегії, що враховує як економічні, так і соціальні аспекти діяльності підприємства.

Важливим елементом запропонованого підходу є кількісна оцінка рівня інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України, яка враховує стейкхолдерні чинники. З цією метою запропоновано інтегральний показник:

$$I_{inv} = \sum_{i=1}^n w_i X_i + \sum_{j=1}^m v_j S_j$$

де X_i – фінансово-економічні показники діяльності підприємства;

S_j – показники, що відображають рівень взаємодії зі стейкхолдерами;

w_i, v_j – вагові коефіцієнти.

Запропонований підхід, на відміну від тра-

Таблиця 2

Ключові фактори впливу на забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України

Група факторів	Характеристика	Вплив
Економічні	Інфляційні процеси, платоспроможний попит	Обмежуючий
Фінансові	Обмежений доступ до капіталу, висока вартість фінансування	Негативний
Інституційні	Регуляторні бар'єри, дозвільні процедури	Дестимулюючий
Управлінські	Рівень корпоративного управління	Визначальний
Стейкхолдерні	Рівень взаємодії із зацікавленими сторонами	Критичний

Джерело: сформовано авторами

Рис. 1. Схема формування стейкхолдерно-орієнтованої стратегії забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України

Джерело: сформовано авторами

Таблиця 3

Інструменти реалізації стейкхолдерно-орієнтованої стратегії забезпечення інвестиційної привабливості

Етап	Інструменти	Очікуваний результат
Ідентифікація	Stakeholder mapping	Визначення ключових стейкхолдерів
Аналіз	Матриця «вплив–зацікавленість»	Ранжування стейкхолдерів
Планування	Стратегічні карти	Узгодження інтересів
Реалізація	ESG-підходи, комунікаційні стратегії	Підвищення прозорості
Контроль	KPI, нефінансова звітність	Моніторинг ефективності

Джерело: сформовано авторами

диційних, дозволяє врахувати вплив нефінансових чинників, зокрема прозорості діяльності підприємства [4], рівня фінансового забезпечення [5; 6] та загального інвестиційного середовища [9], що підвищує обґрунтованість оцінювання інвестиційної привабливості.

Узагальнюючи викладене, слід зазначити, що впровадження стейкхолдерно-орієнтованої стратегії забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України сприяє:

- підвищенню рівня довіри інвесторів;
- зниженню інвестиційних ризиків;
- покращенню доступу до фінансових ресурсів;
- узгодженню інтересів ключових стейкхолдерів.

Це створює передумови для підвищення ефективності функціонування підприємств та забезпечення їх сталого розвитку.

Висновки. Забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України в сучасних умовах визначається не лише фінансово-економічними показни-

ками, але й рівнем врахування нефінансових чинників, зокрема ефективністю взаємодії зі стейкхолдерами. Узгодження інтересів ключових зацікавлених сторін, підвищення прозорості діяльності та формування довіри є визначальними умовами зниження інвестиційних ризиків і активізації інвестиційних процесів у галузі.

Стейкхолдерно-орієнтований підхід до забезпечення інвестиційної привабливості підприємств будівельного сектору України формує комплексну основу для прийняття стратегічних управлінських рішень, орієнтованих на довгостроковий розвиток. Його застосування сприяє підвищенню ефективності функціонування підприємств, зміцненню їх конкурентних позицій та покращенню доступу до інвестиційних ресурсів.

Перспективи подальших досліджень полягають у розвитку методичних підходів до оцінювання стейкхолдерних чинників та удосконаленні інструментів їх інтеграції у систему стратегічного управління підприємствами будівельного сектору України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Мамонов К. А., Пруненко Д. О., Фролов В. О., Фролов С. О. Стейкхолдерно-орієнтований підхід до визначення інвестиційної привабливості будівельних підприємств. *Науковий вісник будівництва*. 2024. № 111. С. 160–165. DOI: <https://doi.org/10.33042/2311-7257.2024.111.1.21>
2. Коваленко Л. Б., Пруненко Д. О., Фролов С. О., Одерій С. М. Стейкхолдерно-орієнтований підхід до забезпечення розвитку будівельних підприємств. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: економіка і менеджмент*. 2024. Вип. 59. С. 37–40. DOI: <https://doi.org/10.32782/2413-2675/2024-59-4>
3. Паламарчук О.М., Петришина С.В. Аналіз факторів конкурентоспроможності будівельних підприємств України. *Економіка та суспільство*. 2023. № 57. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-57-99> (дата звернення: 07.04.2026).
4. Халіна В., Абіеленцев Є. Формування методики оцінки транспарентності будівельних підприємств в контексті сталого розвитку галузі. *Економіка та суспільство*. 2025. № 74. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-143>
5. Івахненко І. Перспективи використання сучасних механізмів фінансування будівництва. *Економіка та суспільство*. 2021. № 25. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-25-26>
6. Романова Л. В., Грігерман Є. В. Інвестиційне забезпечення діяльності підприємств будівельної галузі України в період війни. *Розвиток міста*. 2025. Вип. 3 (07). С. 85–93.
7. П'ятночка Б. В. Теоретичні аспекти дослідження інвестиційної привабливості будівельних підприємств. *Економіка та суспільство*. 2024. № 69. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-127>
8. Серьогіна Н. В., Вішня Я. С. Вплив рівня інвестування на розвиток будівельної галузі. *Держава і регіони. Серія: економіка та підприємництво*. 2022. № 1 (124). С. 57–60. DOI: <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2022-1-9>

REFERENCES:

1. Mamonov K. A., Prunencko D. O., Frolov V. O., Frolov S. O. (2024) Steikkholderno-oriientovanyi pidkhhid do vyznachennia investytsiinoi pryvablyvosti budivelnykh pidpriumstv [Stakeholder-oriented approach to determining the investment attractiveness of construction enterprises]. *Naukovyi visnyk budivnytstva*, no. 111, pp. 160–165. <https://doi.org/10.33042/2311-7257.2024.111.1.21>. (in Ukrainian)
2. Kovalenko L. B., Prunencko D. O., Frolov S. O., Oderii S. M. (2024) Steikkholderno-oriientovanyi pidkhhid do zabezpechennia rozvytku budivelnykh pidpriumstv [Stakeholder-oriented approach to ensuring the development of construction enterprises]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Serii: ekonomika i menedzhment*, no. 59, pp. 37–40. <https://doi.org/10.32782/2413-2675/2024-59-4>. (in Ukrainian)
3. Palamarchuk O. M., Petryshyna S. V. (2023) Analiz faktoriv konkurentospromozhnosti budivelnykh pidpriumstv Ukrainy [Analysis of competitiveness factors of construction enterprises of Ukraine]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 57. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-57-99> (in Ukrainian)
4. Khalina V., Abielientsev Ye. (2025) Formuvannia metodyky otsinky transparentnosti budivelnykh pidpriumstv v konteksti staloho rozvytku haluzi [Formation of methodology for assessing transparency of construction enterprises in the context of sustainable development]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 74. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-143> (in Ukrainian)
5. Ivakhnenko I. (2021) Perspektyvy vykorystannia suchasnykh mekhanizmiv finansuvannia budivnytstva [Prospects for the use of modern mechanisms of construction financing]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 25. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-25-26> (in Ukrainian)
6. Romanova L. V., Hrihierman Ye. V. (2025) Investytsiine zabezpechennia diialnosti pidpriumstv budivelnoi haluzi Ukrainy v period viiny [Investment support of construction enterprises in Ukraine during wartime]. *Rozvytok mista*, no. 3(07), pp. 85–93. (in Ukrainian)
7. Piatnochka B. V. (2024) Teoretychni aspekty doslidzhennia investytsiinoi pryvablyvosti budivelnykh pidpriumstv [Theoretical aspects of studying the investment attractiveness of construction enterprises]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 69. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-127> (in Ukrainian)
8. Serohina N. V., Vishnia Ya. S. (2022) Vplyv rinvia investuvannia na rozvytok budivelnoi haluzi [Impact of investment level on the development of the construction industry]. *Derzhava i rehiony. Serii: ekonomika ta pidpriumnytstvo*, no. 1(124), pp. 57–60. DOI: <https://doi.org/10.32840/1814-1161/2022-1-9> (in Ukrainian)

Дата надходження статті: 31.03.2026

Дата прийняття статті: 21.04.2026

Дата публікації статті: 28.04.2026